

Betoging in India om verkrachters en moordenaars van vrouwen en meisjes streng te straffen.

GEEN PRIESTERSCHAP VOOR VROUWEN?

Vrouwen mogen geen priester worden. Het is een oud zeer waartegen niet alleen feministische theologen maar ook veel ‘gewone’ katholieke vrouwen zich allang verzetten. Dat levert niets op. Zelfs paus Franciscus, die al vaak zijn waardering voor vrouwen uitsprak en een aantal onder hen een hoge kerkelijke functie toevertrouwde, verwijst onverbiddelijk naar de uitspraak van wijlen paus Johannes-Paulus II: dat de wijding van vrouwen onbespreekbaar is en blijft. Dergelijke uitspraken leidden enkele jaren geleden in Duitsland tot een brede staking van vrouwen die kerkwerk verrichtten. In Frankrijk ontstond grote verontwaardiging na de volgende, vrouwonvriendelijke uitlating van een kardinaal: ‘Het is moeilijk om gevormde vrouwen te vinden en het dragen van een rok is niet voldoende om in de kerk te werken.’ Een vrouwengroep koos toen de naam: Comité de la jupe (Comité van de rok) om actie te voeren. In Vlaanderen bleven zulke reacties uit. Vrouwen kozen veeleer voor aanwezigheid en inzet: als zorgpastores in ziekenhuizen en woon-zorgcentra, als catechist, voorganger o.m. bij begrafenissen, enz. En ze vervullen belangrijke taken in de Vlaamse bisdommen. Het is niet spectaculair, maar maakt wel duidelijk dat de katholieke kerk in het Westen niet verder kan zonder de medewerking van leken, vrouwen

zowel als mannen. Dat is ook het thema van de synode die wereldwijd wordt voorbereid.

Over het priesterschap voor vrouwen bestaat geen theologische eensgezindheid. Eén van de belangrijke tegenargumenten is dat Jezus alleen mannelijke apostelen uitkoos en dat dit dus ook voor priesters geldt. Volgens voorstanders van de vrouwenwijding moet men dat begrijpen vanuit de socioculturele situatie uit de tijd van Jezus. De traditie gaf alle gezag aan de man. De vrouw werd ook uitgesloten omdat door haar ongehoorzaamheid (ze beet in de appel) de zonde in de wereld kwam. Mij werd ook wel eens spottend gezegd dat Jezus niets deed voor de emancipatie van vrouwen. Maar is dat wel zo? Zei hij niet aan Martha, die voor het huishouden zorgde, dat haar zus Maria die naar geestelijk voedsel hunkerde, het beste deel had gekozen? En was diezelfde Maria niet de enige die zich naar Jezus' graf waagde? Waar Hij haar met haar naam begroette: Maria. En haar de opdracht gaf om aan de (zich bang verschuilende) apostelen te melden dat Hij verrezen was?

Dat geeft mij hoop.

T.S.

WAAROM NOG EEN INTERNATIONALE VROUWENDAG?

8 maart is Internationale Vrouwendag. Heeft zo'n dag nog wel zin? Lang niet iedereen is daarvan overtuigd, zeker in het Westen, waar, zo zegt men, 'de meeste vrouwen niet te klagen hebben'. Men vergeet dan wel dat ook daar vrouwen voor hetzelfde werk, gemiddeld minder betaald worden. Of dat de Me too-beweging de jongste jaren seksueel en ander overschrijdend gedrag tegenover vrouwen, naar buiten bracht. Wat men vooral vergeet, is dat geweld in tal van landen tot ontzettend veel vrouwelijke slachtoffers leidt. Onlangs maakte de Thomson Reuters Foundation het resultaat bekend van een breed onderzoek naar de veiligheid van vrouwen wereldwijd. Daaruit verscheen een top 10 van de gevaarlijkste landen: India staat op 1, Afghanistan op 2, dan Syrië, Somalië, Saoedi-Arabië, Pakistan, Congo, Jemen, Nigeria en, verbazend genoeg, op de 10de plaats de Verenigde Staten van Amerika. In verscheidene van die landen worden vrouwen en meisjes zowel thuis als elders seksueel misbruikt, en/of zijn ze het slachtoffer van rampzalige tradities zoals kinderhuwelijken en genitale verminking van kleine meisjes. Verder vallen veel vrouwen ten prooi aan

mensenhandel en worden ze achtergesteld in scholing, gezondheidszorg enz. In Pakistan worden jaarlijks honderden vrouwen vermoord omdat zij de familie-eer hebben geschonden door te (willen) huwen met een andere dan de door haar familie uitverkoren man. Nigeria heeft de trieste faam van het ontvoeren van schoolmeisjes die ter beschikking van strijders worden gesteld. En zowel het terroristische Boko Haram als de regeringssoldaten maken er zich schuldig aan het verkrachten en vermoorden van vrouwen, iets wat ook in het oosten van Congo gebeurt. Onderaan deze trieste top tien staan de Verenigde Staten, waar de jongste tijd honderden vrouwen bekendmaakten dat ze seksueel misbruikt of geïntimideerd werden door mannen die zich in een machtssituatie bevonden. Genoeg redenen dus om door te gaan met een internationale vrouwendag. Die beter 'vrouwenrechtendag' zou heten, want om die rechten en de handhaving ervan draait het allemaal.

Tenslotte nog dit: (vooral) aan jonge vrouwen die ik wel eens neerbuigend hoor spreken over het feminisme van hun (groot)moeders, geef ik de raad om zich daarover beter te informeren. Weten zij bijvoorbeeld dat alleen de vader tot in 1947 wettelijk de baas van het gezin was? Alleen hij oefende de ouderlijke macht uit, alleen hij besliste waar de kinderen naar school zouden gaan, waar het gezin zou wonen, enz. En tot in 1976 was een gehuwde vrouw onderworpen aan de Code Napoleon die bepaalde dat niet zijzelf maar haar echtgenoot haar goederen beheerde, dat alleen hij recht had op de bezittingen van de gemeenschap en aldus zonder haar medeweten, gezinsgoederen kon verkopen. Bij een echtscheiding leidde dat vaak tot een financieel drama voor die vrouwen. De wettelijke veranderingen kwamen er dankzij de jarenlange strijd van hun (groot)moeders onder wie ook de vrouwelijke politici van die tijd. Misschien toch even aan denken op 8 maart? Of meestappen in de geplande betoging die dag? (T.S.)